

[Jørgen Estrup]

slag skriver, at forsvarbudgettet kan nedsættes i takt med, hvad den internationale udvikling muliggør. Det er fint, men jeg synes bare, at det er lige så godt eller bedre, at man skriver, at der skal ske besparelser i de følgende år. Dermed har man i hvert fald slået retningen fast, og det er jo egentlig et godt signal også til forsvarets folk, når man skal i gang med den langsigtede planlægning. Det er sådan set dér, jeg synes at vi skal mødes, nemlig om de langsigtede planer.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Ja, nu spurgte jeg jo hr. Pelle Voigt, hvordan han havde tænkt sig at spare 2,2 mia. kr. i 1991 og 1,5 mia. kr. i 1992 på forsvarsbudgettet, og hr. Pelle Voigts svar var alene modspørgsmål. Uanset hvor godt jeg lyttede, kunne jeg altså ikke høre milliarderne – knap nok millionerne – rasle i hr. Pelle Voigts indlæg. Jeg forstod så, at når vi skal i gang med finanslovdebatten, vil vi få fremlagt et detaljeret forslag, hvor SF påviser, hvordan de kan spare beløb i den størrelsesorden, og det synes jeg virkelig bliver interessant, det ser vi frem til.

Med hensyn til det langsigtede vil jeg godt sige, at for os har det været meget vigtigt, at der står »nedsættes«, netop fordi det er vigtigt at give forsvarets personel den – hvad skal vi sige – rimelige horisont. Det er ikke rimeligt at planlægge ud fra en horisont om et uændret forløb. Det er rimeligt at planlægge ud fra en horisont, som forudsætter, at verden forandrer sig, og at den udvikling, vi ser i dag, fortsætter. Og derfor har vi ønsket, at planlægningshorisonten netop skal være en nedsættelse af forsvarsbudgettet i løbet af de kommende år, og ærlig talt kan jeg ikke rigtig forstå hr. Jørgen Estrup, for hr. Jørgen Estrup er enig i den målsætning.

Jeg kan heller ikke forestille mig, at hr. Jørgen Estrup ikke er enig i, at der mindst kan spares 300 mio. kr. på forsvarsbudgettet i 1991, og derfor kan man måske godt stille det spørgsmål, hvad det er, der gør, at hr. Jørgen Estrup synes, at regeringens dagsordensforslag er bedre end Socialdemokratiets – ud over selvfølgelig, at det er regeringens.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, det sidste er selvfølgelig ikke uvæsentligt. Fire partier er bedre end et, og fem er allerbedst, som jeg sagde før. Jeg mener ikke, at der er stor forskel – det var sådan set også præcis det, jeg startede med at sige, da jeg talte om dagsordenerne tidligere – men jeg synes, at vi skal gøre os klart, at lige såvel som der i den socialdemokratiske dagsorden står »nedsættes«, står der altså i regeringsdagsordenen »besparelser i de følgende år«. Jeg mener, at retningen er relativt klar begge steder.

Helge Adam Møller (KF):

Det har været en lang debat – mere end 3 timer – og jeg skal derfor her i anden omgang holde mig til et enkelt tema og gøre det kort.

Men det er til gengæld et tema, som jeg synes er afgørende vigtigt, når vi diskuterer forsvar, nemlig mennesker. Vi har brugt mange og svært forståelige udtryk under denne debat. Jeg har også selv medvirket til dette. Vi har snakket om CFE, vi har snakket om Forward Defence, om konventionelle styrker, om Jyske Division osv.

Alt dette er relevant, selvfølgelig, når man drøfter forsvar, men man glemmer nok det vigtigste, nemlig mennesket, for en debat om forsvaret drejer sig jo om mennesker.

Det drejer sig i hvert fald om to grupper af mennesker, når vi diskuterer dansk forsvar.

Den ene gruppe er de 5 mio. danskere, som skal beskyttes af forsvaret, hvis frihed og fred skal sikres ved hjælp af forsvaret, ved hjælp af alliancen med NATO.

Og så drejer det sig, ikke mindre, om de tusinder og atter tusinder fortrinsvis unge værnepligtige, orlogsgaster, professionelle, frivillige og hjemmeværnsfolk, som forretter tjeneste i forsvaret. Det er jo mennesker, hvis liv i yderste konsekvens er afhængige af vores holdninger og de beslutninger, som vi træffer i Folketinget og ved et eventuelt kommende forsvarsforlig.

Det er så let at sige – utrolig let, synes jeg – at der skal spares 300 mio. kr., eller der skal spares 2 mia. kr., eller som SF har sagt i dag 3½ mia. kr.; man skal skære lidt i øvelserne, vi skal lade være med at modernisere, vi skal spare nogle genindkaldelser, uddannelsen kan vi nok også gøre lidt billigere, og hvorfor ikke køre videre med de 40 år gamle kampvogne? Det er bare nogle af de ting, som indgår i debatten. Det er let at sige, men hvad vil konsekvenserne blive af alt dette, hvis vi ikke gennemtænker det? Det